

اثر باقیمانده دو ماده آلی با و یا بدون نیتروژن بر رشد و ترکیب شیمیائی گندم و برخی خصوصیات شیمیایی خاک

فاطمه رسولی^{۱*} - منوچهر مفتون^۲

تاریخ دریافت: ۸۸/۳/۹

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۲/۲۳

چکیده

استفاده و مدیریت بهینه ماده آلی یک جنبه مهم تولید پایدار در سیستم‌های زراعی است. با توجه به مقدار نسبتاً کم ماده آلی در خاکهای زارعی ایران و اثرات زیست محیطی مصرف مداوم کودهای نیتروژن دار، مصرف توان نیتروژن و مواد آلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. هدف از آزمایش حاضر بررسی اثر باقیمانده انواع مواد آلی به تنها یی و یا به همراه نیتروژن معدنی بر رشد گندم و ویژگی‌های خاک بود. تیمارها شامل دو ماده آلی (کمپوست زباله شهری و کود دامی) در چهار سطح (۰، ۲۵ و ۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم)، در قالب طرح کامل تصادفی با سه تکرار بود. تیمارها در کشت برنج بکار گرفته شدند و تأثیر باقیمانده تیمارها بر رشد و ترکیب شیمیایی گندم کشت شده پس از برنج و برخی خصوصیات شیمیایی خاک مورد بررسی قرار گرفت. مصرف هر دو ماده آلی با افزایش وزن خشک گندم همراه بود. با کمپوست، کاربرد نیتروژن بر وزن خشک گندم تأثیری نداشت. با کود دامی مصرف این عنصر در تمامی سطوح روند افزایشی وزن خشک گندم را در پی داشته و این افزایش در سطوح بالاتر کود دامی محسوس نتر بود. از طرفی افزودن نیتروژن به تنها یی وزن خشک گندم را تحت تأثیر قرار نداد. غلظت فسفر، پتاسیم، آهن، منگنز، کلراید و سدیم در شاخساره گندم در خاک تیمار شده با هریک از مواد آلی بیشتر از شاهد بود. تجزیه خاک پس از برداشت گیاه نشان داد که کاربرد هر دو ماده آلی همه ویژگی‌های شیمیایی مورد بررسی خاک را افزایش داد. بطوریکه کرین آلی، نیتروژن کل، فسفر، آهن، روی، مس و منگنز قابل استفاده، هدایت الکتریکی و نسبت جذبی سدیم، در خاک تیمار شده با دو ماده آلی بیشتر از شاهد بود. بطورکلی اثر باقیمانده کود دامی به ویژه به همراه نیتروژن معدنی بر عملکرد و خصوصیات شیمیایی خاک بیش از اثر کمپوست بود.

واژه‌های کلیدی: گندم، اثر باقیمانده، نیتروژن، کمپوست شهری، کود دامی

مقدمه

(۳۵). حاصلخیزی خاک به شدت وابسته به وضعیت ماده آلی در خاک است. یکی از ارزنده‌ترین خواص ضایعات آلی اثر باقیمانده آنهاست. اثرات طولانی مدت مواد آلی به صورت بهبود در تولید و یا کاهش نهاده‌های تولید ظاهر می‌شود. برات و همکاران (۲۵) با انجام یک آزمایش مزرعه‌ای نشان دادند که کود دامی با ۱/۶ تا ۲/۲ درصد نیتروژن، در طول سال اول ۴۰ تا ۵۰ درصد، در سال دوم ۱۰ تا ۲۰ درصد و در سال سوم ۵ درصد آن معدنی می‌شود. پایداری ماده آلی در خاک به نسبت کرین به نیتروژن بستگی دارد، بطوریکه در ترکیبات آلی با نسبت C/N پایین نظری کمپوست ($C/N = 10$) و کود مرغی ($C/N = 4$)، یک هفته پس از مخلوط شدن با خاک، مقدار زیادی از نیتروژن آلی معدنی می‌شود. حال آنکه کاه برنج با نسبت کرین به نیتروژن بیشتر، پایداری بیشتری به تجزیه نشان می‌دهد (۱۴). ماسکینا و همکاران (۲۰) گزارش کردند که مصرف انواع کود دامی در زراعت برنج اثرات معنی‌داری در عملکرد گندم در تناوب داشته و معادل ۳۰ کیلوگرم نیتروژن و ۱۳ کیلوگرم فسفر در اختیار گندم قرار

استفاده و مدیریت بهینه ماده آلی یک جنبه مهم تولید پایدار در سیستم‌های زراعی است. کرین آلی یک عنصر کلیدی در کیفیت خاک محسوب می‌شود. این عنصر در چرخه عناصر غذایی، ساختمان خاک، قابلیت استفاده آب و خصوصیات زیستی خاک نقش موثری ایفا می‌کند. در سیستم کشت برنج- گندم به هم خوردگی ساختمان خاک در حین آماده سازی زمین برای کشت برنج و همچنین مدیریت نامناسب عناصر غذایی از دلایل اصلی کاهش عملکرد به شمار می‌رود (۲۹). در این سیستم کشت به دلیل عملکردهای بالای هر دو محصول و نیاز غذایی زیاد، برداشت عناصر غذایی قبل توجه بوده و تامین میزان لازم عناصر غذایی جهت حفظ عملکرد ضروری می‌نماید

۱- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و استاد گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز
(* - نویسنده مسئول: Email: fatemeh.rasouli@gmail.com)

جلوگیری از اثرات زیان آور آنها بر آبهای سطحی و زیرزمینی، توازن تغذیه‌ای در گیاه و میزان عملکرد را در کشت‌های متولی بهبود بخشد. لذا این تحقیق جهت دستیابی به اهداف ذیل انجام گردید. ۱- بررسی اثر باقیمانده مواد آلی مختلف به تنها ی و یا به همراه نیتروژن بر رشد و ترکیب شیمیایی گندم ۲- ارزیابی برخی از تغییرات شیمیایی خاک پس از برداشت گیاه.

مواد و روش‌ها

خاک کافی از افق سطحی (۰ تا ۳۰ سانتیمتری) سری چیتگر واقع در حومه سروستان استان فارس با نام علمی Fine-loamy, carbonatic, thermic, Typic Calcixerpts از الک دو میلیمتری گذرانده شد، بعضی از ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی خاک نظری بافت به روش هیدرومتر (۱۰)، کربن آلی به روش واکی و بلاک (۳۴)، نیتروژن کل به روش کجلدا (۱۲)، با دستگاه اتوماتیک مدل 1030 Kejeltic Auto Analyzer، کربنات کلسیم معادل به روش تیتراسیون برگشتی (۶)، فسفر به روش اولسن (۲۳) با استفاده از دستگاه رنگ سنجی با طول موج ۸۹۰ نانومتر و غلظت آهن، منگنز، مس و روی عصاره‌گیری شده با دی تی پی ۱ (۱۷) به وسیله دستگاه جذب اتمی مدل شیماتزو تعیین شد (جدول ۱). کود کمپوست زباله شهری از کارخانه کمپوست‌سازی اصفهان و کود گاوی از واحد دامپروری دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز تهیه شد. نمونه‌ها پس از خشک شدن در هوا و آسیاب کردن به آزمایشگاه منتقل و برخی از خصوصیات شیمیایی آنها نظری قابلیت هدایت الکتریکی، غلظت کاتیونها و آنیونها به روش آزمایشگاه شوری ایالت متحده (۳۱) در عصاره ۱:۵ کود به آب، ماده آلی و نیتروژن کل تعیین شد. سپس یک گرم از نمونه‌ها در دمای ۵۵۰ درجه کلریدریک ۲ مولار عصاره خاکستر شده و خاکستر حاصله بوسیله اسید کلریدریک ۲ مولار عصاره گیری شد. غلظت فسفر به روش زرد و اناندات و غلظت آهن، منگنز، روی و مس به صورت فاکتوریل ۳×۴ در قالب طرح کامل تصادفی در سه آزمایش به صورت تکرار انجام شد. تیمارها شامل سه سطح نیتروژن (۰، ۷۵ و ۱۵۰ میلی‌گرم نیتروژن در کیلوگرم خاک به صورت اوره)، دو منبع ماده آلی (کمپوست زباله شهری و کود گاوی) و چهار سطح ماده آلی (۰، ۱، ۲ و ۴ درصد) بود. تیمارها به صورت جامد با سه کیلوگرم خاک مخلوط و به گلدانها انتقال داده شدند. پس از اعمال تیمارها، اقدام به کشت برنج گردید. نتایج مربوط به اثر تیمارها بر برنج توسط رسولی و مفتون (۳) ارائه شده است. جهت بررسی تأثیر باقیمانده تیمارهای آزمایش، پس از برداشت برنج به گلدانهایی که نیتروژن معدنی افزوده شده بود به همان مقدار مجدداً نیتروژن اضافه گردید و سپس اقدام به کشت گندم گردید. هشت هفته بعد از کاشت گندم، گیاه از محل طوفه قطع

داده است. راپنگی (۲۸) از خاکی که با ۲۰ تن کمپوست در هکتار به مدت ۲۲ سال تیمار شده بوده نمونه برداری کرد و در یک آزمایش ۶ ساله در گلخانه اثرات باقیمانده کمپوست را بررسی نمود او ملاحظه کرد که تا پایان دوره، قابلیت استفاده نیتروژن بالا بوده و اثرات معنی‌دار نیتروژن، فسفر و پتاسیم به ترتیب تا سومین، پنجمین و دومین کشت در محصول مشاهده شده است. نهار و همکاران (۲۲) و لاند و داس (۱۸) به نتایج مشابهی دست یافته‌ند. ساچدیو و دب (۲۹)، نشان دادند کود دامی عملکرد وزن خشک گندم و برنج را در تناوب در خاکهای سدیمی افزایش داده است. آنها معتقدند ماده آلی در بهبود ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی خاکهای سدیمی از گچ بهتر عمل می‌کند. برخی از مطالعات انجام شده در تناوب برنج- گندم نشان می‌دهد که پس از کاربرد ماده آلی در زراعت برنج، عملکرد گندم افزایش معنی‌داری نداشته است و عملکرد محصول متأثر از کاربرد مستقیم کودهای شیمیایی است، معدالک غلظت فسفر و پتاسیم گیاه در تیمار ماده آلی افزایش یافته است (۱۱). راجچوت و واریسی (۲۶) گزارش کردند عملکرد برنج در تیمار کود دامی به تنها یا همراه با ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن تقریباً مشابه بوده معدالک عملکرد گندم در ۱۰۰ تن در تیمار مصرف کود دامی و نیتروژن به میزان ۱ هکتار افزایش یافته است. خوشگفتار و کلباسی (۲) با افزودن ۶۰۰ تن در هکتار گزارش نمودند. حاصل تجربه ماده آلی در خاک مولکول‌های آلی با اندازه‌های متفاوت است که به صورت فرآورده‌های جانبی در خاک باقی می‌ماند و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک را تحت تأثیر قرار می‌دهد. لادها و همکاران (۱۶) با کاربرد اوره و کودهای آلی در سیستم کشت برنج- برنج نشان دادند که پس از ۲۷ سال، تجمع نیتروژن به ترتیب به ۳۴۸ و ۵۴۱ کیلوگرم رسیده است. بیسواز و همکاران (۹) ملاحظه کردند که افزودن نیتروژن به ماده آلی عملکرد آن در پایداری خاکدانه‌ها، هدایت آبی و قدرت نگهداری آب در خاک لومی شنی را بهبود می‌بخشد. با این حال باید توجه داشت منابع تأمین ماده آلی در ایران محدود است و عناصر غذائی موجود در آنها از توازن صحیحی برخوردار نیستند به عنوان مثال معمولاً نیتروژن و فسفر قابل استفاده ماده آلی کم و پتاسیم آن زیاد است بنابراین لازم است مقداری کود شیمیایی نیتروژن دار و یا فسفری به آن افزوده گردد (۴). به علاوه با مصرف زیاد و مستمر کودهای شیمیایی نیتروژن دار، اتلاف ازت از طریق آشوبی و انتقال آن به منابع آبهای زیرزمینی (آلودگی آب) و تضعید این عنصر (آلودگی هوا) افزایش می‌یابد. سرعت تجزیه ماده آلی در خاک نیز افزایش یافته و مقادیر زیادی نیتروژن و دی اکسید کربن به اتمسفر وارد می‌شود و این گازهای گلخانه‌ای در گرم شدن اقلیم موثرند (۳۰). لذا کاربرد توأم کودهای شیمیائی با مواد آلی می‌تواند به عنوان سیستم مدیریتی صحیح و منطقی علاوه بر صرفه‌جوئی در مصرف کودهای شیمیائی و

داده شدنده سپس در نمونه خاک مقدار ماده آلی، نیتروژن کل، روی، مس، منگنز و آهن، فسفر و قابلیت هدایت الکتریکی تعیین گردید. در پایان، کلیه داده‌ها با استفاده از برنامه رایانه‌ای MSTATC تجزیه و تحلیل آماری و اثرهای اصلی و برهمکنش نیتروژن و کودهای آلی بر پاسخ‌های گیاهی اندازه‌گیری شده با آزمون دان肯 مقایسه شد.

و پس از شستشو، خشک کردن و توزین، پودر گردید. سپس در دمای ۵۵۰ درجه سانتیگراد در کوره الکتریکی خاکستر شدن و بوسیله اسید کلریدریک ۲ مولار عصاره‌گیری شد و غلاظت فسفر، آهن، منگنز، مس و روی در عصاره حاصل اندازه‌گیری شد. خاکهای موجود در هر گلدان پس از برداشت گندم و جداسازی ریشه‌ها از الک دو میلیمتری عبور

(جدول ۱)- بعضی از خصوصیات فیزیکی و شیمیائی خاک مورد آزمایش

میزان	خصوصیات	بافت خاک
سیلت لوم		ماده آلی (درصد)
۰/۵۸		قابلیت هدایت الکتریکی (دسی زیمنس بر متر)
۰/۵۰		کربنات کلسیم معادل (درصد)
۵۲		نیتروژن کل (درصد)
۰/۰۶		فسفر محلول در بی کربنات سدیم (میکروگرم در گرم)
۵		پتابسیم عصاره‌گیری شده با استات آمونیم (میکروگرم در گرم)
۱۹۶		آهن عصاره‌گیری شده با دی‌تی‌پی (میکروگرم در گرم)
۲/۱۷		منگنز عصاره‌گیری شده با دی‌تی‌پی (میکروگرم در گرم)
۴/۸		روی عصاره‌گیری شده با دی‌تی‌پی (میکروگرم در گرم)
۱/۴		مس عصاره‌گیری شده با دی‌تی‌پی (میکروگرم در گرم)
۱/۱		

(جدول ۲)- برخی از خصوصیات مواد آلی مورد آزمایش

کود دامی	کمپوست	خصوصیت
۲/۳	۱/۵	نیتروژن کل (درصد)
۱۸/۸	۱۴/۰۷	نسبت کربن به نیتروژن
۷/۵	۷/۹	پ هاش
۷۵۰۰	۴۰۰۰	فسفر کل (میکروگرم در گرم)
۷۵۰	۳۷۵	پتابسیم کل (میکروگرم در گرم)
۶۷۰	۵۱۶۶	آهن کل (میکروگرم در گرم)
۹۰	۳۹۴	منگنز کل (میکروگرم در گرم)
۷۲	۵۳۳	روی کل (میکروگرم در گرم)
۱۹	۲۵۸	مس کل (میکروگرم در گرم)
۰/۴	۲۳	کادمیوم کل (میکروگرم در گرم)
NS*	۱۷۱	سرب کل (میکروگرم در گرم)
۱۷/۵	۸/۵	قابلیت هدایت الکتریکی در عصاره ۱:۵ ماده آلی به آب (دسی زیمنس بر متر)
۳۴/۵	۱۷/۵	کلسیم (میلی اکی والان در لیتر)
۱۳/۵	۵/۳	منیزیم (میلی اکی والان در لیتر)
۷/۸	۲۵/۶	سدیم (میلی اکی والان در لیتر)
۸۸/۵	۱۳/۴	پتابسیم (میلی اکی والان در لیتر)
۵۰	۲۵	کلر (میلی اکی والان در لیتر)

* - غیر قابل تشخیص

خاک تیمار شده با این کود، حاصلخیزی باقیمانده در خاک بیش از کمپوست است. مرجوی (۵) با کاربرد صفر تا ۵۰ تن کمپوست به مدت ۲ سال در تناوب چند قند- گندم نشان داد میانگین عملکرد دانه در سال اول کشت گندم تنها در سطح اول و آخر کمپوست معنی دار شده است. اما در سال دوم این اختلاف بین تمام سطوح کمپوست مشاهده می شود. این امر گویای افزایش تأثیر کمپوست با گذشت زمان در جهت بهبود وضعیت فیزیکوشیمیایی خاک و عرضه بهتر عناصر غذایی است.

تأثیر باقیمانده نیتروژن و ماده آلی بر ترکیب شیمیایی گندم

صرف نظر از نوع ماده آلی، میانگین غلظت نیتروژن گندم با مصرف نیتروژن بستگی به سطوح مواد آلی دارد. در سطح صفر کمپوست یا کود دامی به دلیل افزودن نیتروژن معدنی، غلظت این عنصر در گیاه افزایش یافته است. اما در سایر سطوح که تنها منبع نیتروژن خاک، نیتروژن باقیمانده از کشت برنج بوده است، چنین روندی مشاهده نمی شود. به گونه ای که بین سطوح مختلف نیتروژن تفاوتی از لحاظ غلظت نیتروژن در گندم مشاهده نمی شود. اما داده های جذب نیتروژن نشان می دهد با کود دامی متناسب با افزودن نیتروژن جذب آن نیز بوسیله گیاه افزایش یافته است (جدول ۴). در سطوح بالاتر کود دامی تأثیر نیتروژن در جذب کل این عنصر بیشتر شده است. بطوریکه در سطح صفر، و ۱۵۰ میلی گرم نیتروژن جذب نیتروژن در سطح یک درصد کود دامی از ۱۲/۵۳ به ۲۰/۸۷ میلی گرم در گلدان رسیده است. در حالیکه در سطح چهار درصد کود دامی از ۳۴/۱۸ به ۱۱۷/۰۴ میلی گرم در گلدان تغییر نموده است. این امر بیانگر اثر متقابل بین نیتروژن و کود دامی باقیمانده در خاک، بر جذب نیتروژن گندم است. بدین ترتیب که در حضور مقدار بیشتر ماده آلی به دلیل فراهم بودن سایر عناصر غذایی نیتروژن از کارایی جذب بالاتری برخوردار بوده است. بعلاوه غلظت عناصر غذایی در ترکیب کود دامی بیش از کمپوست است. بنابراین گیاه برای رشد و استفاده کاراتر از نیتروژن از پتانسیل بیشتری برخوردار است. با افزودن کمپوست غلظت نیتروژن کاهش اما جذب نیتروژن با افزایش سطح ماده آلی از یک به چهار درصد، افزایش یافته است. با افزودن کود دامی از سطح یک تا چهار درصد روند افزایشی هم در غلظت و هم جذب نیتروژن مشاهده می شود. بطوریکه غلظت نیتروژن از ۰/۹۳ به ۱/۱۶ درصد تغییر نموده و میزان جذب این عنصر چهار برابر افزایش یافته است. با این حال غلظت نیتروژن در کلیه سطوح هر دو ماده آلی کمتر از حد کفایت (۳-۲ درصد) برای رشد مطلوب گندم می باشد (۲۷).

بحث و نتایج

تأثیر باقیمانده دو ماده آلی بر عملکرد وزن خشک گندم در سطوح مختلف نیتروژن

جدول ۳ اثر باقیمانده نیتروژن، کمپوست و کود دامی بر وزن خشک گندم را نشان می دهد. کاربرد نیتروژن در خاک تیمار شده با کمپوست تأثیری بر وزن خشک گندم نداشته است. معذالتک با کود دامی مصرف این عنصر در تمامی سطوح روند افزایشی را در پی داشته است و این افزایش در سطوح بالاتر کود دامی محسوس تر است. این نتایج میان بین نیتروژن مثبت بین نیتروژن و کود دامی بر عملکرد وزن خشک گندم است. بدین ترتیب که مصرف کود دامی بویژه در سطوح بالا موجب تأثیر بیشتر نیتروژن باقیمانده در خاک بر عملکرد گیاه شده است. زیاد بودن نیتروژن مصرفی در کشت قبل (برنج) می تواند دلیل این امر باشد. در کشت برنج با تیمار چهار درصد کود دامی، عملکرد برنج بسیار بیشتر از تیمار چهار درصد کود دامی + نیتروژن بود. استفاده کمتر برنج از عناصر غذایی خاک سبب شده است که در این تیمار، ذخیره غذایی خاک بویژه نیتروژن جهت استفاده در کشت گندم فراهم باشد.

علت عدم تأثیر نیتروژن در تیمار کمپوست را می توان بدین ترتیب توجیه نمود که در کلیه سطوح کمپوست، متناسب با افزایش نیتروژن، رشد برنج هم افزایش یافته است. نتایج مربوط به عملکرد وزن خشک برنج در جدول ۳ (اعداد داخل پرانتز) ارائه شده است. همین روند افزایشی با کود دامی با شبیب کمتر نیز مشاهده گردید، اما همانطور که از جدول ۲ مشهود است، مقدار نیتروژن کل در کمپوست کمتر از کود دامی است، لذا بدیهی است که مقدار کمتری از این عنصر جهت استفاده در کشت گندم در خاک بجا مانده باشد.

کاربرد نیتروژن به تنهایی وزن خشک گندم را تحت تأثیر قرار نداده است. بالدوک و ماسگریو (۸) دریک آزمایش مزروعه ای به مدت ۱۴ سال مشاهده کردند که کرتهایی که قبل از آنها کود شیمیایی افزوده شده است، عملکرد ذرت با شاهد تفاوتی نداشته است.

نتایج بدست آمده در این تحقیق اثر مثبت مصرف مواد آلی در کشت های متوالی را تایید می نماید. به عنوان مثال با مصرف کمپوست، وزن خشک گندم از ۰/۹۱ گرم در شاهد به ۱/۵۲، ۱/۷۵ و ۲/۳۴ در گلدان به ترتیب در سطح یک، دو و چهار کمپوست تغییر نموده است. این افزایش در بالاترین سطح کمپوست ۱۵۷ درصد در مقایسه با شاهد است. تأثیر کود دامی در عملکرد وزن خشک محسوس تر از کمپوست است. بطوریکه با کاربرد چهار درصد کود دامی میانگین وزن خشک بیش از ۷ برابر شاهد شده است. علت این موضوع را در ترکیب شیمیایی این کودها می توان جستجو نمود. با این توضیح که مقدار نیتروژن کل، فسفر، پتاسیم در این ماده آلی بیشتر بوده لذا در

(جدول ۳) - اثر باقیمانده دو ماده آلی بر وزن خشک شاسخساره گندم در سطوح مختلف نیتروژن (گرم در گلدان)
سطوح نیتروژن (میلی گرم در کیلوگرم)

میانگین	۱۵۰	۷۵	*	نوع ماده آلی ماده آلی (درصد)				
-۰/۹۱c	(۱/۸۹)	-۰/۶۹e	(۱/۵۸)	-۰/۸۷de	(۲/۲۲)	۱/۱۶cd*	(۱/۸)**	.
۱/۵۲b	(۷/۵۹)	۱/۷۸bc	(۱۱/۲)	۱/۵۴cd	(۸/۵۶)	۱/۲۳Cd	(۳/۰۳)	۱
۱/۷۵b	(۹/۴۶)	۱/۵۷cd	(۱۵/۴۳)	۱/۶۴bc	(۹/۵۲)	۲/۰۴bc	(۳/۴۳)	۲
۲/۳۴a	(۱۱/۲۴)	۲/۴۳a	(۱۶/۷۰)	۲/۴۸a	(۱۱/۰۱)	۲/۱۲ab	(۶/۰۳)	۴
		۱/۶۲A	(۱۱/۲۳)	۱/۶۳A	(۷/۸۳)	۱/۶۴A	(۳/۵۹)	میانگین
-۰/۸۵d	(۱/۶۰)	-۰/۷۰f	(۱/۰۴)	-۰/۹۱ef	(۱/۹۵)	-۰/۹۴ef	(۱/۸۰)	.
۱/۸۱c	(۱۱/۰۷)	۲/۲۵de	(۱۳/۴۳)	۱/۸۳e	(۱۱/۷۷)	۱/۳۶e	(۷/۹۹)	۱
۲/۶۸b	(۱۰/۹۰)	۴/۰۶c	(۱۱/۷۹)	۲/۰۹e	(۱۱/۳۳)	۱/۹۱e	(۹/۵۹)	۲
۲/۶۹a	(۷/۷۱)	۹/۵۳a	(۷/۹۰)	۷/۸۲b	(۸/۵۶)	۲/۷۵d	(۸/۶۵)	۴
		۴/۱۴A	(۸/۵۴)	۳/۱۶B	(۷/۹۳)	۱/۷۴C	(۷/۰۱)	میانگین

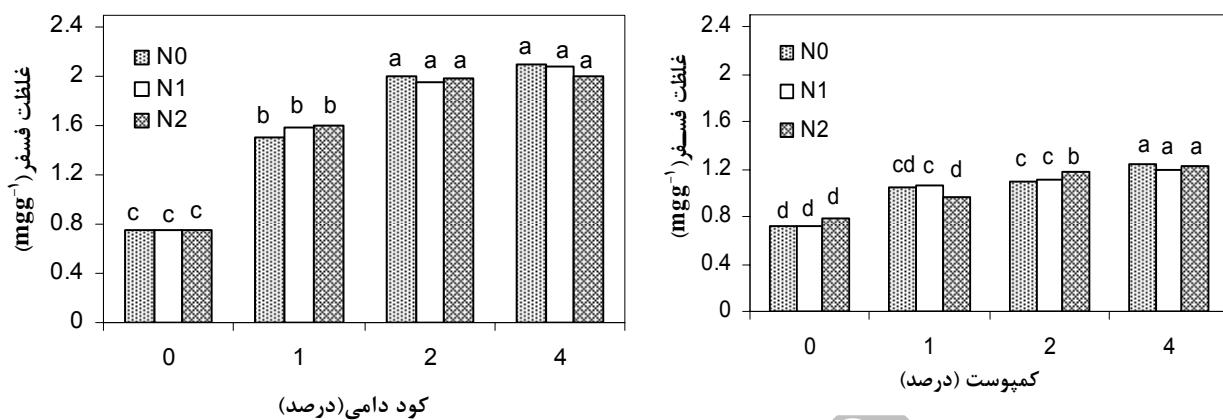
*: برای هر ماده آلی، اعدادی که در هر ستون در یک حرف کوچک و یا در هر ردیف در یک حرف بزرگ مشترک هستند.

طبق آزمون دانکن در سطح پنج درصد معنی دار نمی باشند. **: اعداد داخل پرانتز وزن خشک برنج(کشت قبل) می باشد

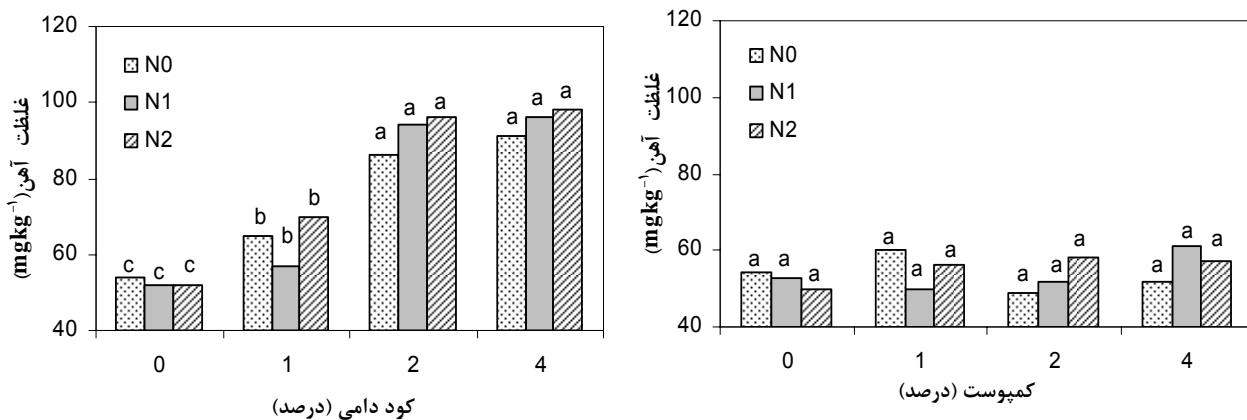
(جدول ۴) - اثر باقیمانده سطوح نیتروژن و دو ماده آلی بر غلظت و جذب نیتروژن در شاسخساره گندم
سطوح نیتروژن (میلی گرم در کیلوگرم)

میانگین	۱۵۰	۷۵	*	سطوح ماده آلی (درصد)	نوع ماده آلی
غلظت نیتروژن (درصد)					
۲/۳۹a	۳/۱۷a	۲/۷۹b	۱/۲۱c*	.	
-۰/۹۳b	۱/۰۰d	-۰/۸۹ef	۰/۹۱ef	۱	
-۰/۸۴c	-۰/۸۷ef	-۰/۷۹g	-۰/۸۴ef	۲	کمپوست
-۰/۸۸c	-۰/۸۷ef	-۰/۹۲e	-۰/۸۵ef	۴	
	۱/۴۸A	۱/۳۵B	۰/۹۵C	میانگین	
۲/۴۱b	۳/۱۴a	۳/۰۲b	۱/۰۷d	.	
-۰/۹۳c	-۰/۹۲ef	-۰/۹۴e	-۰/۹۲ef	۱	
-۰/۸۸b	-۰/۸۱f	-۰/۹۰ef	-۰/۹۳ef	۲	کود دامی
۱/۱۶a	۱/۲۲c	۱/۰۰de	۱/۲۴c	۴	
	۱/۵۳A	۱/۴۷A	۱/۰۴B	میانگین	
جذب کل نیتروژن (میلی گرم در کیلوگرم)					
۲۰/-۰ab	۲۱/۷۷ab	۱۴/۲۶bc	۱۴/۲۲bc*	.	
۱۴/۲۳c	۱۷/۷۶ab	۱۳/۷۷bc	۱۱/۱۷c	۱	
۱۵/۵۵bc	۱۳/۶۶ab	۱۵/۷۰b	۱۷/۲۷ab	۲	کمپوست
۲۰/۷۰a	۲۱/۱۴ab	۲۲/۸۶ab	۱۸/۱۱ab	۴	
	۱۸/۵۸A	۱۹/۱۵A	۱۵/۱۹A	میانگین	
۱۹/۹۳c	۲۲/۱۱cd	۲۷/۳۳cd	۱۰/۱۶d	.	
۱۶/۸۹c	۲۰/۸۷cd	۱۷/۲۸cd	۱۲/۵۳d	۱	
۲۳/۱۳b	۳۲/۷۸c	۱۸/۹۵cd	۱۷/۶۵cd	۲	کود دامی
۷۶/۶۰a	۱۱۷/۰۴A	۷۸/۵۹b	۳۴/۱۸c	۴	
	۴۸/۲۰A	۳۵/۵۹B	۱۸/۶۳C	میانگین	

*: برای هر ماده آلی، اعدادی که در هر ستون در یک حرف کوچک و یا در هر ردیف در یک حرف بزرگ مشترک هستند، طبق آزمون دانکن در سطح پنج درصد معنی دار نمی باشند.

(شکل ۱)- اثر باقیمانده سطوح نیتروژن و دو ماده آلی بر غلظت فسفر شاخصاره گندم
N1، N2 به ترتیب معادل ۷۵ و ۱۵۰ میلی گرم نیتروژن در کیلوگرم خاک است

(شکل ۲)- اثر باقیمانده نیتروژن و دو ماده آلی بر غلظت آهن شاخصاره گندم

گیاه با کاربرد کمپوست در سال اول تأمین می‌گردد در حالیکه در کشت‌های بعدی مصرف نیتروژن ضروری است. شکل ۱ اثر باقیمانده نیتروژن بر میانگین غلظت فسفر معنی دار نشان می‌دهد. اثر باقیمانده نیتروژن بر میانگین غلظت فسفر معنی دار نشده است. در حالیکه مصرف هر دو ماده آلی باعث افزایش میانگین غلظت فسفر شده است. به گونه‌ایکه از ۷۴/۰ و ۷۵/۰ در شاهد به ۵۲/۰۶ و ۵۲/۱ کیلوگرم وزن خشک به ترتیب در سطح چهار درصد کمپوست و کود دامی تغییر نموده است.

این نتایج بیانگر این مطلب است که افزودن ماده آلی سبب افزایش فسفر قابل استفاده و به تبع آن غلظت فسفر گیاه می‌شود. تأثیر کود دامی در افزایش فسفر گیاه بیشتر محسوس است که ناشی از بیشتر بودن میزان فسفر در ترکیب این کود است. مرجوی (۵) افزایش جذب فسفر گندم را معلوم کاربرد ۵۰ تن کمپوست در زراعت قبل گزارش می‌کند. برار و همکاران (۱۱) گزارش کردند اگرچه

علت بالا بودن غلظت و جذب نیتروژن در تیمار صفر ماده آلی این است که در کشت گندم به این تیمار مجدداً نیتروژن افزوده گردید. برادینت (۱۳) در یک آزمایش ۶ ساله نشان داد اثر باقیمانده نیتروژن بستگی به میزان نیتروژن مصرفی در کشت‌های قبلی و مدیریت آبیاری داشته و با مصرف زیاد نیتروژن و آبیاری کمتر، حداقل ۲۳ درصد از جذب کل نیتروژن گیاه می‌تواند از نیتروژن باقیمانده در خاک تأمین شود. در این تحقیق با وجودیکه هم باقیمانده نیتروژن از منبع معدنی و هم منبع آلی سبب زیاد شدن جذب نیتروژن گیاه گردید با این حال غلظت این عنصر در هیچکیک از سطوح این دو منبع، در حد مطلوب (۷۵/۱ تا ۳/۱ درصد) برای عملکرد گندم نیست، لذا توصیه می‌گردد که جهت دستیابی به پتانسیل عملکرد، نیتروژن لازم در کشت گندم مجدداً افزوده گردد. راپنگی (۲۸) مشاهده کرد که تأثیر باقیمانده کمپوست بر جذب نیتروژن تا سه کشت متوالی ادامه داشته است. در حالیکه ویدیگال و همکاران (۳۳) بیان می‌دارند که نیتروژن

غلظت منگنز با افزودن کود دامی نیز مشهود است. در مورد منگنز نیز نظری آهن می‌توان گفت که شکل قابل استفاده آن در کود دامی بیشتر است در حالیکه منگنز کل در کمپوست مقدار بیشتری را نشان می‌دهد. این موضوع ممکن است در کشت‌های غرقابی نظری برنج که میزان آهن و منگنز قابل استفاده به کل میزان این دو عنصر بستگی دارد، سبب بروز مسمومیت گیاه گردد. لذا در استفاده از سطوح بالای کمپوست بایستی این جنبه از کودهای آلی نیز در نظر گرفته شود.

افیونی و رضایی نژاد (۱) نشان دادند که کود دامی در مقایسه با کمپوست از پتانسیل بیشتری در تأمین عناصر غذایی از جمله آهن و منگنز برخوردار است. بر اساس گزارش روتر و راینسون (۲۷) غلظت منگنز گیاه برای رشد و عملکرد گندم (۱۰۰ میلی گرم در کیلوگرم) در دامنه مطلوب قرار دارد.

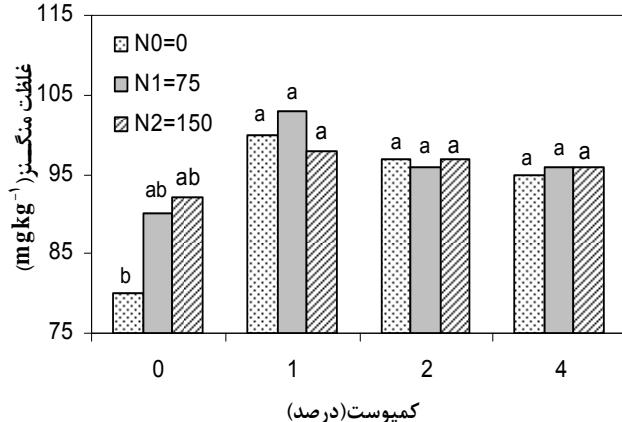
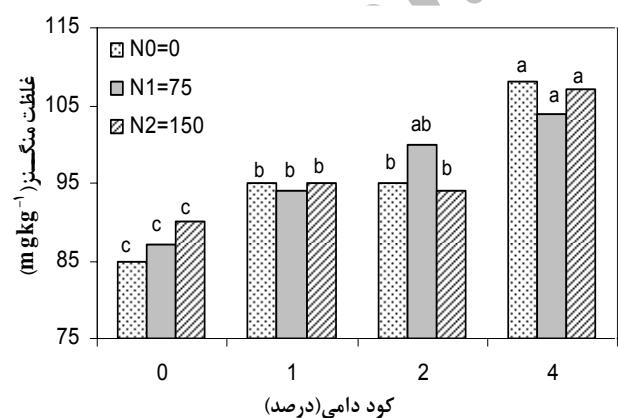
همانطور که از داده‌های جدول ۵ مشهود است، با کمپوست میانگین غلظت روی در سطح یک، دو و چهار درصد به ترتیب، افزایشی معادل ۱۲، ۲۷ و ۲۱ درصد نسبت به شاهد را نشان می‌دهد. کاربرد کود دامی نیز سبب افزایش غلظت روی در گندم شد اگر چه اختلاف معنی داری بین سطوح یک تا چهار درصد مشاهده نمی‌شود. میانگین غلظت مس نیز با مصرف ماده آلی زیاد شده است به گونه‌ایکه در سطح یک درصد کمپوست و کود دامی به ترتیب نسبت به شاهد ۲۳ و ۱۸ درصد افزایش نشان می‌دهد، معذالک افزودن بیشتر ماده آلی تأثیر معنی داری بر غلظت مس نداشته است.

بر اساس اطلاعات ارائه شده توسط روتر و راینسون (۲۷) در کلیه تیمارها غلظت مس در حد کفايت برای گندم (۱۰-۱۵ میلی گرم در کیلوگرم) می‌باشد. غلظت روی نیز در دامنه کافی قرار دارد (۲۰-۷۰ میلی گرم در کیلوگرم).

عملکرد گندم متأثر از کاربرد کودهای آلی در کشت قبل نبوده اما غلظت فسفر گیاه افزایش یافته است. بایستی توجه داشت که خاک مورد استفاده در این تحقیق از لحاظ میزان فسفر زیر حد بحرانی برای گندم (۱۵ میلی گرم در کیلوگرم خاک در استان فارس) بوده است. نتایج آزمون خاک، پس از برداشت برنج نشان می‌دهد که غلظت فسفر تنها در سطح چهار درصد کمپوست (۱۸/۷ میلی گرم در کیلو گرم خاک) و سطح دو و چهار درصد کود دامی (به ترتیب ۲۲ و ۵۴ میلی گرم در کیلوگرم) بیش از حد بحرانی برای دستیابی به حداکثر عملکرد گندم بوده است. لذا افزودن فسفر نیز در سطوح پایین این دو ماده آلی ضروری به نظر می‌رسد. طبق گزارش روتر و راینسون (۲۷) با توجه به حد کفايت فسفر گندم (۰/۵-۰/۳ درصد) در کلیه تیمارها، افزودن فسفر ضروری می‌نماید.

غلظت عناصر کم مصرف در گندم تحت تأثیر نیتروژن کاربردی در کشت قبل نبوده است (شکل ۲). در حالیکه افزایش هر دو ماده آلی در اغلب موارد سبب افزایش غلظت این عناصر در شاخصاره گندم شده است.

با مصرف کود دامی افزایش تدریجی غلظت آهن مشاهده می‌گردد. بطوریکه در سطح چهار درصد کود دامی، این افزایش معادل ۹۲ درصد بوده است. معذالک تعییرات غلظت آهن گندم در سطوح مختلف کمپوست محسوس نمی‌باشد. با وجودیکه غلظت آهن کل در ترکیب کمپوست، بیش از کود دامی است (جدول ۲) اما شکل قابل استفاده آن در کود دامی بیشتر است. غلظت منگنز در سطح یک درصد کمپوست از ۸۷ در شاهد به ۹۷ میلی گرم در کیلوگرم ماده خشک در تیمار کمپوست تعییر نموده است که افزایشی معادل ۱۱ درصد می‌باشد. اما بین غلظت منگنز از سطح یک تا چهار درصد کمپوست تفاوت معنی داری مشاهده نمی‌شود. افزایش تدریجی

(شکل ۳)-اثر باقیمانده سطوح نیتروژن و دو ماده آلی بر غلظت منگنز در شاخصاره گندم

(جدول ۵)- اثر باقیمانده سطوح نیتروژن و دو ماده آلی بر غلظت مس و روی در شاخصاره گندم
سطوح نیتروژن (میلی گرم در کیلوگرم)

میانگین	۱۵۰	۷۵	*	نوع ماده آلی (درصد)	سطوح ماده آلی
غلظت مس (میلی گرم در کیلوگرم)					
۱۴/b	۱۴/۵bc	۱۲/۸c	۱۴/۹b*	.	
۱۷/۳a	۱۷/۴ab	۱۸/۰ab	۱۶/۶b	۱	
۱۸/۴a	۱۸/۹ab	۱۹/۴a	۱۷/۰b	۲	کمپوست
۱۸/۵a	۱۸/۴ab	۱۹/۳a	۱۷/۸ab	۴	
	۱۷/۳A	۱۷/۳a	۱۶/۵a	میانگین	
غلظت روی (میلی گرم در کیلوگرم)					
۱۳/۹b	۱۳/۷c	۱۴/۶bc	۱۴/۲bc	.	
۱۶/۴a	۱۸/۷ab	۱۴/۶bc	۱۶/۱b	۱	
۱۷/۵a	۲۰/۳a	۱۵/۸b	۱۶/۳b	۲	کود دامی
۱۶/۸a	۱۸/۸ab	۱۵/۹b	۱۵/۶b	۴	
	۱۷/۷A	۱۵/۲A	۱۵/۶A	میانگین	
غلظت مس (میلی گرم در کیلوگرم)					
۲۳/۵c	۲۳/۵b	۸/۲۳b	۲۳/۴b*	.	
۲۶/۵b	۲۵/۳ab	۲۷/۱ab	۲۷/۲ab	۱	
۳۰/۰ab	۳۱/۰a	۲۸/۶ab	۳۰/۴a	۲	کمپوست
۲۸/۵a	۳۰/۸a	۲۸/۲ab	۲۶/۵ab	۴	
	۲۷/۶A	۲۶/۹A	۲۶/۹A	میانگین	
غلظت روی (میلی گرم در کیلوگرم)					
۲۴/۱b	۲۴/۳b	۲۳/۵b	۲۴/۶ab	.	
۳۱/۳a	۳۱/۸a	۳۰/۷ab	۳۱/۵a	۱	
۲۷/۹a	۲۸/۵ab	۲۷/۶ab	۲۷/۵Cab	۲	کود دامی
۲۸/۴a	۲۸/۸ab	۲۷/۱ab	۲۹/۲ab	۴	
	۲۸/۴A	۲۷/۲A	۲۸/۲A	میانگین	

: برای هر ماده آلی، اعدادی که در هر ستون در یک حرف بزرگ مشترک هستند، طبق آزمون دانکن در سطح پنج درصد معنی دار نمی‌باشند.

درصد افزایش یابد بروز سمیت گیاه با این عناصر محتمل است (۲۷). با این حال حتی در بالاترین سطح مواد آلی غلظت این عناصر کمتر از آستانه سمیت برای گندم است.

تأثیر باقیمانده نیتروژن و دو ماده آلی بر بعضی از ویژگیهای شیمیایی خاک

در این مطالعه، کاربرد هر دو ماده آلی خصوصیات شیمیایی خاک را بهبود بخشیده است (جدول ۷). از آنجاییکه اثر نیتروژن باقیمانده، بر هیچ یک از پارامترهای اندازه‌گیری شده تأثیر معنی دار نداشت، لذا داده‌های آن ارائه نشده است. با این حال تأثیر مواد آلی افزوده شده کاملاً مشهود است. غلظت نیتروژن، فسفر قابل استفاده و سایر عناصر کم مصرف با افزودن هر دو ماده آلی در خاک افزایش یافته است.

ساقچیو و دب (۲۹) با کاربرد ۱۰ تن کود دامی نشان دادند که در تناوب گندم- برنج- گندم روی مورد نیاز هر سه گیاه را تامین گردیده است. مصرف هر دو ماده آلی به ویژه کود دامی سبب افزایش غلظت پتاسیم گردید. با این حال غلظت پتاسیم گیاه در تمام سطوح کمپوست کمتر از حد بحرانی (۱/۵ درصد) برای گندم است (۳۲). که ناشی از کم بودن پتاسیم کل در ترکیب کمپوست است. راپنگی (۲۸) اثر باقیمانده مصرف کمپوست بر غلظت پتاسیم گیاه را تا دومین کشت و برار و همکاران (۱۱) تا سومین کشت معنی دار گزارش نمودند. در ترکیب کودهای آلی علاوه بر عناصر غذایی، غلظت برخی از عناصر نظیر عناصر سنگین و سمی ممکن است به حدی باشد که رشد گیاه را با محدودیت مواجه نماید. در این تحقیق غلظت کلر و سدیم با مصرف کمپوست و کود دامی روند افزایشی در مقایسه با شاهد نشان داد. غلظت سدیم با کمپوست و غلظت کلر با کود دامی از شب افزایشی بیشتری برخوردار است. در صورتیکه غلظت کلر در اوخر دوره رویشی گندم به بیش از ۲ درصد و سدیم به بیش از ۰/۸

(جدول ۶)- اثر باقیمانده سطوح دو ماده آلی بر غلظت پتاسیم، سدیم و کلر در شاخساره گندم

نوع سطوح ماده آلی	ماده آلی	نوع سطوح ماده آلی		
		پتاسیم	سدیم	کلر
(درصد)	(درصد)	(درصد)	(درصد)	(درصد)
۵d*	.۰/۵۴c	.۰/۷۸b	.	.
۹/۴c	.۰/۸۱bc	.۰/۹۶a	۱	کمپوست
۱۰/۲b	.۰/۹۹b	.۰/۹۵a	۲	
۱۱/۶a	.۱/۵a	.۰/۹۷a	۴	
۶/۱d	.۰/۴۸b	.۰/۸۲c	.	
۱۱/۵c	.۰/۵۷a	.۱/۰۵b	۱	کود دامی
۱۳/۰b	.۰/۵۷a	.۱/۰۸b	۲	
۱۳/۷a	.۰/۵۵a	.۱/۲۶a	۴	

* برای هر ماده آلی، اعدادی که در هر ستون در یک حرف مشترک هستند، طبق آزمون دانکن در سطح پنج درصد معنی دار نمی‌باشند.

(جدول ۷)- تاثیر کمپوست و کود دامی بر ماده آلی، نیتروژن کل و عناصر غذایی قابل جذب خاک پس از برداشت گندم

نوع ماده آلی	سطوح ماده آلی (%)	ماده آلی				
		نیتروژن کل	غلظت فسفر	غلظت آهن	غلظت منگنز	غلظت روی
میلی گرم در کیلوگرم خاک						درصد
۰/۷۵d	.۰/۷d	۱/۷b	۱/۰۵d	۳/۵d	.۰/۰۷b	.۰/۶d*
۱/۰۵c	۱/۵c	۲/۲a	۲/۳c	۶/۵۵c	.۰/۰۹a	.۰/۸۵c
۲/۱b	۲/۱b	۲/۳a	۳/۵b	۱۰/۰b	.۰/۱a	۱/۱b
۳/۱a	۳/۲a	۲/۵a	۵/۲a	۱۷/۵a	.۰/۱۲a	۱/۶۵a
۰/۵c	.۰/۵a	۲/۰۱c	۱/۱d	۲/۰۶d	.۰/۰۵b	.۰/۵d
۱/۹۵b	.۰/۸۵ab	۲/۶b	۵/۵c	۱۱/۵c	.۰/۱۴a	۱/۱۵c
۲/۰۶ab	۱/۰۲b	۳/۲b	۷/۸b	۱۹/۴b	.۰/۱۵a	۱/۶۵b
۲/۳۵a	۱/۱۲c	۴/۸a	۱۰/۲a	۴۰/۶a	.۰/۱۷a	۲/۳۵a

* برای هر ماده آلی، اعدادی که در هر ستون در یک حرف مشترک هستند، طبق آزمون دانکن در سطح پنج درصد معنی دار نمی‌باشند.

منگنز پس از زهکشی شالیزار با مصرف ماده آلی جبران می‌شود. مفتون و همکاران (۱۹)، نیز به افزایش عناصر آهن، منگنز، روی خاک با افزودن ماده آلی اشاره می‌نمایند. اما غلظت عناصر با حدود بحرانی آن در خاک یا گیاه مقایسه نگردیده است.

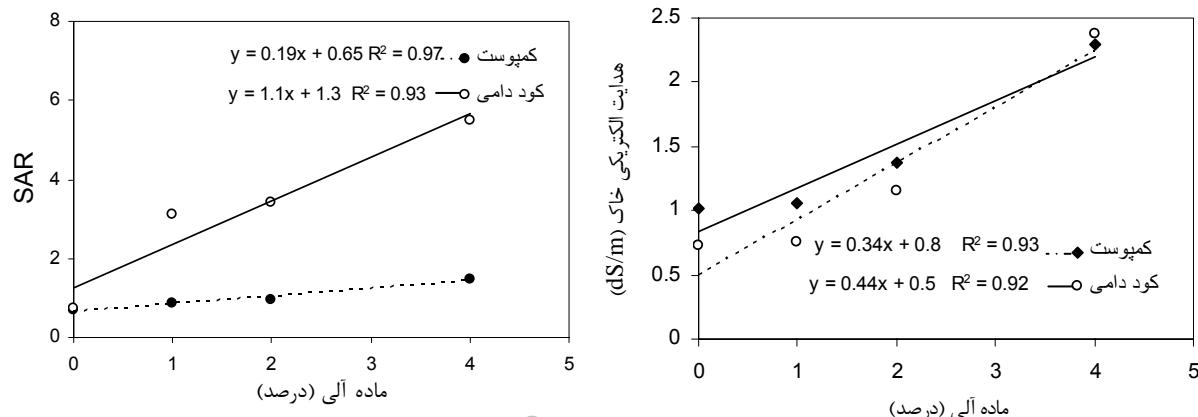
یکی از محدودیتهای مصرف مواد آلی که ممکن است تولید محصول را تحت تأثیر قرار دهد، افزایش شوری و نسبت جذبی SAR(SAR) خاک است. برخی از تحقیقات صورت گرفته در این زمینه حاکی از کاهش محصول و تخریب ساختمان خاک در اثر استفاده از سطوح بالای ماده آلی است (۲۴ و ۲۰). در تحقیق حاضر نتایج اثر باقیمانده مواد آلی بر شوری خاک نشان داد که با افزایش

درصد ماده آلی، نیتروژن و فسفر در ترکیب کود دامی بیشتر است و مس و روی کل در کمپوست مقدار بیشتری را نشان می‌دهد، در نتیجه مقدار این عناصر در خاک تیمار شده با آنها بیشتر است. جاگدیو و همکاران (۱۵) با مصرف کمپوست نشان دادند که فسفر محلول در آب و اسید سیتریک، نیتروژن کل خاک و نسبت C/N افزایش یافته است. بعلاوه در همه سطوح ماده آلی، روی و مس قابل استفاده در خاک برای رشد گیاه فراهم گردیده است. غلظت آهن و منگنز با افزایش ماده آلی در خاک افزایش یافته است. محمد و همکاران (۲۱) نشان دادند که مصرف ماده آلی در خزانه نشا کاری پتانسیل احیایی خاک را کاهش می‌دهد. آنان معتقدند کاهش قابلیت استفاده آهن و

نتیجه گیری

بطور کلی تأثیر باقیمانده کود دامی در رشد و ترکیب شیمیایی و خصوصیات خاک بیش از کمپوست بود. با افزودن نیتروژن به کود دامی تأثیر آن در رشد گندم افزایش یافت. با توجه به غلظت کم نیتروژن، فسفر و پتاسیم گیاه، ضروری است که نیتروژن و پتاسیم به کلیه تیمارها و فسفر به سطوح ۱ درصد کود دامی و ۱ و ۲ درصد کمپوست افزوده گردد.

سطوح هر دو ترکیب آلی، شوری خاک افزایش یافته است (شکل ۴). شوری آستانه تحمل گندم ۶ دسی‌زیمنس بر متر گزارش شده است (۷)، اما حتی در بالاترین سطح مواد آلی، شوری خاک کمتر از حد آستانه کاهش عملکرد برای گندم بود. SAR نیز با افزودن مواد آلی بویژه کود دامی مقدار بالایی را نشان می‌دهد (شکل ۴). اما به دلیل اینکه به موازات افزایش SAR، شوری خاک افزایش یافته است لذا تخربی ساختمان خاک محتمل نیست (۷). با این حال در صورت استفاده مکرر از مواد آلی خطرات ناشی از املاح محاول خاک را بایستی در نظر داشت.

(شکل ۴)- اثر باقیمانده مواد آلی بر هدایت الکتریکی خاک و نسبت جذبی سدیم

منابع

- ۱- افیونی م. و رضایی نژادی. ۱۳۷۸. اثر مواد آلی بر خواص شیمیایی خاک، عملکرد و جذب عناصر بوسیله. ذرت. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران.
 - ۲- خوشگفتار ا.ح. و کلباسی م. ۱۳۷۸. اثر شیرابه زیاله بر رشد و عملکرد برنج و اثرات باقیمانده آن بر گندم. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. ۱۵۰-۱۵۱.
 - ۳- رسولی ف. و مفتون م. ۱۳۸۷. تاثیر کاربرد خاکی دوماده آلی توام با نیتروژن بر رشد و ترکیب شیمیایی برنج. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. شماره ۴۶(ب). ۳۰۱-۳۱۶.
 - ۴- سالاردینی ع. ا. ۱۳۷۴. حاصلخیزی خاک. انتشارات دانشگاه تهران
 - ۵- مرجوی ع. ۱۹۷۸. اثر باقیمانده کود کمپوست شهری بر عملکرد کیفی و کمی گندم. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. ۴۷۹-۴۸۰.
- 6- Allison L.E., and Moodie C.D. 1965. Carbonate. p. 1379-1396. In C. A. Black et al.(ed.) Methods of soil analysis, part II, Am. Soc. Agron., Madison,WI
- 7- Ayers R.S., and Westcot W. 1985. Water quality for agriculture. FAO Soil Bulletin No 29, FAO, Rome.
- 8- Baldock J.O., and Musgrave R.B. 1980. Manure and mineral fertilizer effects in continuous and rotational crop sequences in central New York. Agron. J. 77: 511-518.
- 9- Biswas B.C., Yadav D.S., and Soumitra N. 1996. Effect of nitrogen on yield and quality of field crops. In: H. L. S. Tadson (ed.) Nitrogen research and crop production. Fertilizer Development and Consultation Organization.New Delhi, India pp.173

- 10- Bouyoucos C. J. 1962. Hydrometer method for making particle-size analysis of soils. *Agron. J.* 57: 462-465.
- 11- Brar B.S., Dhillon N.S., Milap C., and Chand M. 1995. Effect of farmyard manure application on grain yield and uptake and availability of nutrients in rice-wheat rotation. *Indian J. Agric. Sci.* 65: 350-353.
- 12- Bremner J. M. 1965. Total nitrogen .p.1149-1178. In C. A. Black et al.(ed.)*Methods of soil analysis*. Am. Soc. Agron., Madison, WI.
- 13- Broadbent F.E. 1980. Residual effects of labelled N in field trials. *Agron. J.* 72: 325-329.
- 14- Garcia F.D., Obcemea W.N., and Gruz R.T. 1997. Inorganic and organic fertilizer for lowland rice: Effect on soil available nitrogen and grain yield. *Philippine J. Crop Sci.* 22: 35-42.
- 15- Jagdev S., Sharma C.R., and Sharma J. 1997. Direct and residual effects of compost enriched mussoorie rock phosphate in wheat-rice sequence. *Indian J. Agric. Sci.* 67: 192-198.
- 16- Ladha J.K., Dawe D., Ventura T.S., Singh U., Ventura W., and Watanabe I. 2000. Long-term effects of urea and green manure on rice yield and nitrogen balance. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 64: 1993-2001.
- 17- Lindsay W.L. and Norvell W.A. 1979. Development of a DTPA test for zinc, iron, manganese and copper. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 42: 421-428.
- 18- Lund Z.F., and Doss B.D. 1980. Residual effects of dairy cattle manure on plant growth and soil properties. *Agron. J.* 72: 123- 130.
- 19- Maftoun M., Moshiri F., Karimian N., and Ronaghi A.M. 2004. Effect of two organic wastes in combination with phosphorus on growth and chemical composition of spinach and soil properties. *J. Plant Nutr.* 27(9):1635-1651.
- 20- Maskina M.S., Khind C.S., and Meelu O.P. 1986. Organic manures as a nitrogen source in a rice-wheat rotation. *Int. Rice Res. Newsl.* 11: 44-49.
- 21- Mohamed S.A., Atta S.K., and Hassan M.A. 1998. Effect of nitrogen fertilizer, organic matter application and surface drainage period of flooded rice on rice growth and some physicochemical changes in the soil. *Egyptian J. Soil Sci.* 38:467-481.
- 22- Nahar K., Haider J., and Karim A.J.M.S. 1997. Residual effect of organic manure and the influence of the nitrogen fertilizer on soil properties and performance of wheat. *Ann. Bangladesh Agric.* 5: 73-78.
- 23- Olsen S.R., Cole C.V., Watanabe F.S. and Dean L.A. 1954. Estimation of available phosphorus in soil by extraction with sodium bicarbonate. *USDA Circ.* 939. U. S. Gov. Print. Office, Washington, DC.
- 24- Pratt P.F. 1984. Salinity, sodium, and potassium in an irrigated soil treated with bovine manure. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 48: 823-828.
- 25- Pratt P.F., Davis S., and Sharpless R.G. 1976. A four year field trial with animal manures I. Nitrogen balances, yield and mineralization of nitrogen. *Hilgardia* 44:99-125.
- 26- Rajput A.L., and Warsi A.S. 1992. Effect of nitrogen and organic manure on rice yield and residual effects on wheat crop. *Indian J. Agron.* 37: 716-720.
- 27- Reuter D.J., and Robinson J.B. 2008. Plant analysis: An interpretation manual. SBS publisher and distributors PVT.LTD. India. New Delhi.
- 28- Roppongi K. 1993. Residual effects of rice straw compost after continuous application to upland alluvial soil. *Japanese Soil Sci. Plant Nutr.* 64: 417-422.
- 29- Sachdev P., and Deb D.L.1990. Influence of gypsum and farmyard manure on fertilizer zinc uptake by wheat and its residual effect on succeeding rice and wheat crops in sodic soil. *J. Nucl. Agric. Biol.* 19: 173-178.
- 30- Sparling G.P., Wheeler D., Vesely E.T., and Schipper L.A. 2006. What is soil organic matter worth? *J. Environ. Qual.* 35:548-557 .
- 31- U. S. Salinity Laboratory.1954. Diagnosis and improvement of saline and alkali soils. USDA Handbook No:60.
- 32- Vasconcelos E., Cabral F., and Cordovil C.M.D.S. 1999. Wheat yield and leachability of phosphorus and mineral nitrogen in pig slurry amended soils. *Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 30: 2245-2257.
- 33- Vidigal S.M., Riberio A.C., Casali V.W.D., and Fonts L.E. 1995. Response of lettuce to the residual effect of organic compost. I. Field trial. *Revista Ceres*. 42:80-82
- 34- Walkley A., and Black T.A. 1934. An examination of the dehligaroff method for determining organic matter and a proposed modification of the chromic acid titration method. *Soil Sci.* 37: 29-38.
- 35- Yadvinder S., Singh B., Gupta R.K., Ladha J.K., Bains J.S. and Singh J. 2008. Evaluation of press mud cake as a source of nitrogen and phosphorus for rice-wheat cropping system in the Indo-Gangetic plains of India. *Biol Fertil Soils* 44:755-762

Residual Effects of Two Organic Matters With or Without Nitrogen on Growth and Chemical Composition of Wheat and Some Soil Chemical Properties

F. Rasouli^{1*} - M. Maftoun²

Abstract

Efficient use and management of organic matter are important aspects of sustainable agricultural. Organic matter is relatively low in majority of soils in Iran, and continuous use of N fertilizer would create environmental hazards. Therefore, the combined use of N fertilizer and organic wastes is an effective strategy. The purpose of this study was investigating of residual effects of different sources of organic matters with or without nitrogen on wheat dry matter and soil chemical characteristics. Treatments included two organic matter sources (municipal solid waste compost and cow manure), in four rates (0, 1, 2, and 4%) and three N levels (0, 75, 150 mg kg⁻¹ soil). The experiment was carried out in factorial manner in a completely randomized design with three replications. Treatments applied in rice and the residual effects were studied on growth and chemical composition of wheat and some soil chemical characteristics after wheat harvest. Application of both organic matter sources enhanced wheat growth. With compost, addition of N did not affect crop growth while with cow manure, application of N led to increase wheat growth in all organic matter levels. The effect of N was the most in the higher cow manure levels. Application of N alone did not affect wheat growth. Wheat plants enriched by either of the two organic wastes accumulated more phosphorus (P), potassium (K), iron (Fe), manganese (Mn), chlorine (Cl) and sodium (Na) than control plants. Post harvest soil sampling indicated that addition of organic matter significantly increased study chemical characteristics. Organic matter, total nitrogen, available P, Fe, Zn, Cu and Mn, soil electrical conductivity and sodium adsorption ratio in soil enriched with organic matter were more than those in control. In general, residual effects of cow manure particularly with chemical nitrogen on dry matter and soil chemical characteristics were more than those of compost.

Keywords: Wheat, Residual effect, Nitrogen, Municipal compost, Cow manure, Nutrient elements

1,2 - MSc Student and Professor Respectively, Dept. of Soil Science, College of Agriculture, University of Shiraz
(* - Corresponding author Email: fatemeh.rasouli@gmail.com)